

[Pelle Voigt]

kommanderende for NATO-styrkernes opfattelse, den nuværende NATO-kommanderendes opfattelse, at en europæisk storkrig nødvendigvis meget hurtigt må udvikle sig til en atomkrig.

Hvis hr. Arne Melchior mener, at vi kan forsvare os imod en atomkrig, vil jeg meget gerne høre nogle argumenter for det. Det er mange år siden, jeg har hørt sådanne argumenter ført frem, men det kan jo være, at de stadig væk findes.

Hvis hr. Arne Melchior vil diskutere med hr. Gert Petersen og general Gorwin om, hvorvidt og hvornår en europæisk storkrig udvikler sig til en atomkrig, synes jeg, han skal finde et andet sted at gøre det.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi synes fra Kristeligt Folkepartis side, at vi har haft en god debat i dag. Jeg synes, det tegner godt for de forhandlinger, som skal i gang om et forsvarsforlig for årene 1989, 1990 og 1991. Men jeg har også bemærket, at det – nu på det sidste – nye makkerpar, hr. Hans Hækkerup og fru Annette Just, gik smukt sammen, og det var da en interessant iagttagelse.

Så kan man stille det mere filosofiske spørgsmål, hvorvidt den dagsorden, som hr. Hans Hækkerup har stillet, er nødvendig. Jeg er helt enig i indholdet, men jeg er faktisk også overbevist om, at hvis den dagsorden ikke var blevet stillet, ville den forsvarsminister, vi har, tage initiativ til at påbegynde forhandling om et forsvarsforlig for årene 1989, 1990, 1991. Så hvad enten vi fik dagsordenen eller ej, tror jeg, resultatet ville blive præcis det samme, men eftersom vi er hundrede procent enige i det, der står i den, vil vi da med glæde stemme for den, og så ville vi heller ikke stemme for de andre dagsordener, det er klart. Når vi går ind for denne dagsorden, så er det ikke de andre, vi går ind for, men vi er jo enige i SF's.

Hvad CD's dagsorden angår, er vi da enige i, at vi skal styrke forsvaret, men det, der er lagt op til her, tror vi, der er noget løfterigt i, så det er det rigtige, at vi går i gang med forhandlinger, det er det, vi gerne vil stemme for og støtte. Stadig væk er vi i og for sig lidt tøvende over for, hvorfor vi skulle have denne dagsorden, men vi stemmer med glæde for indholdet, som alligevel ville være trådt i kraft uden dagsorden.

Hans Hækkerup (S):

For god ordens skyld skal jeg blot meddele, at vi vil stemme imod de af CD og SF stillede dagsordener, hvis de skulle komme til afstemning. Vi har i halvandet år forhandlet for at få et forsvarsforlig. Det har hele tiden for os været en klar forudsætning, at der skulle være tale om en ren nulløsning – det har vi ikke skiftet mening om – en nulløsning med dyrtidsregulering, og det står vi klippefast på, og det vil vi ikke fravige hverken i opadgående eller nedadgående retning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Som tidligere meddelt skal jeg udsætte afstemningen om dagsordensforslagene til mødet i morgen, torsdag den 24. november 1988.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til møntlov.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 26/10 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Det er vemodigt, men nok formålstjenligt at tage afsked med 5- og 10-ørerne, og da lovforslaget i øvrigt også er formålstjenligt, kan Socialdemokratiet støtte det.

Kai Dige Bach (KF):

Jeg synes, det var en lidt for pauver afsked med noget, som vi har haft i så mange år. Endelig er der et lovforslag, der kun drejer sig om småpenge, og så går vi så hurtigt hen over det. Men det er alligevel, mener jeg, et forslag med betydelig politisk sprængstof. Det går ud på at afskaffe 5-øren og 10-øren, og hvordan skal vi overhovedet fremover få gode politikere, når det bliver umuligt at holde jomfrutaler her i Tinget?

Det er også med i lovforslaget at indføre en ny 50-øre og afrunde ørebeløb til betaling i dansk mønt, og så vidt jeg kan se, er anlednin-